

Отношението хайдушки фолклор- хайдутство се реализира в конкретни образи на хайдутина и хайдушката дружина чрез изграждане на своеобразна тяхна фолклорна "биография". Основен елемент в нея е нравствено- етичната оценка спрямо хайдутина въобще, към хайдутина- разбойник, към хайдутина- защитник и персонално към историческата личност.

Тази конкретика е плътно обвързана със специфичните особености на фолклорните произведения и битуването им в регионалното и локално пространство като съставна част от регионалната културна традиция. Участието на хайдушкия фолклор в нея е с функцията му на носител на конкретна историческа информация, на наследник и носител на културна информация, на художествена система, възпроизвеждаща тази информация и най-после като съществен елемент на местната фолклорна история, на нейното изграждане и функциониране. Защото историческото като категория получава реални измерения, когато бъде съотнесено с критериите на съответния колектив- рода, селището, региона./4/ В този смисъл и изцяло в контекста на съдържанието на термина фолклорна история може да се допусне като работен термин **ФОЛКЛОРНА ХАЙДУШКА ИСТОРИЯ**. Тя трябва да се разбира като функционален компонент на фолклорната история, а също и като система, чрез която се възпроизвежда част от информацията на селищната история. Много специфични регионални и локални особености и информация съдържат местните хайдушки предания, в които по своеобразен начин се градят образите на местните хайдутини и войводи. В този смисъл представяват интерес и "взаимоотношенията" между хайдушките песни и хайдушките предания, преминаването на мотиви от едните в другите и обратно, както и взаимодействието между образните системи.

Определящ акцент в типологизацията на образа на хайдутина е позицията му на извънзаконник. В исторически план, от